

ŽELEZNIČARSKI VESTNIK

STROKOVNO GLASILO PROMETNE ZVEZE.

Izhaja 1. in 15. vsakega meseca in velja za privatne naročnike za celo leto 40 D, za pol leta 20 D, za četrt leta 10 D. Izven Jugoslavije 52 D. Naročnina se pošilja na Osrednji odbor Prometne zveze, Maribor, Aleksandrova cesta št. 6. Naročnina se plačuje naprej. Člani Prometne zveze dobivajo list brez

posebnega naročila. — Osrednji odbor Prometne zveze tudi sprejema naročnino, dopise, inserate in reklamacije. Dopisi se ne vračajo. Cene inseratom po dogovoru. Za večkratne objave primeren popust. Nezaprte reklamacije so poštne proste. — Čekovni račun št. 13.351.

Štev. 3.

Maribor, dne 1. maja 1926.

I. letnik.

Delavski praznik.

Ob času najhujšega poleta narave, ko razvija ves svoj sijaj in razgibajočo moč, obhaja delavstvo svoj praznik.

Kakor da bi bilo cvetje, brstenje in popki živa podoba cvetenja, brstenja in kiti delavskega stanu.

Kakor da bi bilo majsko zelenje znak zelenih upov delavca, skriti, kipeči popki znak skritih, kipečih delavčevih moči, ki silijo na plan.

Mlad je maj, začetek trudapolnega poletja, daljno znamenje sadonosne jeseni.

Mlad je delavski stan. Šele od včeraj je, zrasel v prahu širokih cest, ob strojih brnečih tovarn, ob dolgih brazdah železniškega tira, ob sikajočih jermenih cvilečih koles.

Močen, nepremagljiv je maj, neugnana je moč njegovih popkov, nepremagljiva njegova rast.

Močen, nepremagljiv je delavski stan, neizbrisljivi njegovi žulji, nepremagljive dlani, neizrabljive mišice.

Zmagoslaven je maj. Kakor kralj je, ki gre na vojsko. Kakor junak je, ki je uklonil tilnik sovražniku. Njegovo je kraljestvo. Zato stopa na tron.

Zmagoslavna je delavska roka, zmagoslavne mišice in žulji, njegove srage in solze.

Plodonosen je maj. Tisočeri, kakor zvezde na nebu številni so njegovi otroci. Ker majnik nima meja, njegovega kraljestva ni konca.

Plodonosen je delavski stan. Kakor majniško cvetje rastejo njegove vrste. Kakor manjki bo kraljeval zemlji.

Zato prihaja s prvim majnikom, zelenim, brstečim in cvetočim, delavsko kraljestvo, kraljestvo v življenje verujočih, vseh delavnih in neumornih, ki cvetijo kakor majniške rože, brstijo ko majniški popki, vseh tistih, ki v trudu in znoju, trpljenju in boju rastejo na prostrani zemlji delavcev božjega vinograda.

Majnik je praznik cvetočih ljudi, ljudi delujočih za kruh življenja, za lepoto božjega bitja, za blagor človeškega žitja.

Železničarji, premogarji, delavci . . . mi vsi . . . :

MAJNIK JE NAŠ!

Delavstvo na vzhodu.

Mnogokrat se sliši in bere o slabem položaju delavstva na daljnem vzhodu. Razmere, v katerih živijo tam takozvani kuliji, pretijo resno nevarnost za gospodarski obstoj delavskega ljudstva v Evropi. Za kapitaliste seveda so te razmere izvanredno imenitne. Pri nas čuva delavstvo organizacija in

zakoni. V vzhodnih krajih pa imajo zaščito delavcev v oblasti guvernerji. A kakšni so ti? Večkrat so za delavce, mnogokrat pa proti njim. Delavstvo se vedno ne strinja s smotri in načeli guvernerjev in takrat jih ti ne ščitijo. Posebno slabe so razmere na Kitajskem. Kakor vemo, se nahajajo tam veliki rudokopi za cinober. Iz tega se dobi živo srebro; njegovi hlapi so silno strupeni. Delavstvo in tamkajšnje ljudstvo počasi umira v tem okuženem zraku. A kdo nadzoruje zdravstveno stanje delavcev, kdo se briga za higijeno? Nihče! Tudi potožiti se ne more delavec nikjer, ker ni kraja, kjer bi se poslušala beseda ubogega delavca. Svojih časopisov ne smejo imeti. Za neštevilne smrtne slučaje se ne briga nihče. Delovni čas traja 7 dni v tednu po 11, 12, 14 ur na dan. Nedelje, dneva počitka ne poznajo. Kitajski kulij mora izvršiti delo v določenem času; ako ga ne more, je odslovljen. In njegov zaslužek? 14 šilingov na mesec. Za življenje premalo, za umreti preveč.

V Indiji so razmere tiste, le plačilo je od 10 do 15 odstot. višje nego na Kitajskem. V tovarno hodijo tam, žal, tudi otroci, kar je za razvoj mladih moči zelo škodljivo. Nekaj boljše ima japonski delavec. Več svobode ima. Zborovanja in časopisi so mu dovoljeni, a še zadosti ga izkorišča japonski velekapitalist.

Kapitalizem se v teh krajih lahko nemoteno mogočno razvija v škodo delavstvu.

Iz osrednjega odbora.

Osrednji odbor Prometne zveze v Mariboru se je obrnil s svojo prošnjo dne 11. aprila t. l. na ministrstvo saobračaja v Beogradu, da se odlok št. 353447-III, od 25. avgusta 1925 že vendar enkrat uveljavi ne samo na papirju, ampak tudi v plači. Kategorije bločnih slug (blokvnikov), nadkretnikov in kretnikov, naj se z ozirom na njih odgovorno službo, za katero sicer ne rabijo srednješolske naobrazbe, prevedejo v I. kategorijo zvaničnikov, kakor se je prevedla večina sprevodnikov, nadsprevodnikov, premikalnih nadzoriteljev itd., ki tudi nimajo srednješolske naobrazbe. Služba bločnih slug in kretnikov je ravno tako odgovorna in težavna ter jim tudi po vsej pravici pritiče, da se njih delo vsaj malo boljše plača, kakor se je dosedaj.

Na reviziji smo ugotovili, da so nekateri člani zelo zaostali s članarino. Vljudno bi jih prosili, da jo čimprej poravnajo, sicer se jim mora list ustaviti. Mi ne razpolagamo s tolikimi sredstvi, da bi list razpošiljali brezplačno. Obenem tudi opozarjamo vse člane PZ, da znaša članarina mesečno 10 D in ne 8 D. Še enkrat prosimo vse člane, da nemudoma poravnajo vso zaostalo članarino, nekateri so še precej na dolgu, ker vsak član mora vedeti, da nekakšen red povsod mora vladati. Če kateri član res iz upravičenega vzroka ne bi mogel članarine pravočasno poravnati, naj o tem obvesti skupino ali centralo, da vemo, pri čem da smo.

Upamo, da vas ta naš opomin ne bo užalil, pač pa spodbudil k rednemu plačevanju članarine.

Razne okrožnice.

Naročanje voznih izkaznic za žel. uslužbence in njihove svojce. Okrožnica št. 30-VI. Edinice se ponovno opozarjajo na sledeče:

1. Prošnje za brezplačne karte in druge vozne izkaze, katerim je priložiti pristojbino glasom okrožnice 215-VI-25, je pošiljati odseku VI-7 v posebnem ovoju.

2. Pri naročanju brezplačnih kart, odnosno nakaznic za vožnjo po ¼ ceni za osebe, ki so v posesti listnih osebnih legitimacij brez žiga za vožnjo po režijski ceni in ki služijo le v dokaz identitete, je navesti v prošnji številko listne legitimacije.

3. Pri naročitvi novih legitimacij je navesti, če se zaproša legitimacija prvič, oz. kje je prejšnja legitimacija (na primer izgubljena, kdaj in pod katero številko je bila izguba prijavljena). Pri prošnjah za listne osebne legitimacije za delavce je navesti od kdaj služi delavec in če je stalen, to je če najmanj eno leto neprekinjeno služi, je izpolnil 21. leto starosti in je zadostil vojaškim dolžnostim, oz. odsluženja kaderskega roka stalno oproščen. (Čl. 2. zač. del. pravilnika.)

Ako se zaprošajo legitimacije za otroke je navesti, dan, mesec in leto otrokovega rojstva in pri otrocih uslužbencev in vpokojencev tudi, če prejema zanje rodbinske doklade po čl. 38, oz. 129 zakona o drž. prometnem osebju (čl. 57 predpisov o brezplačni in polaščeni vožnji).

4. Če se izgubi črna, rdeča ali listna legitimacija ali stalna brezplačna karta, se mora to takoj javiti odseku VI-7, naročitvi za nove legitimacije ali nove stalne brezplačne karte pa je priložiti 50 D po čl. 68 predpisov o brezplačni in polaščeni vožnji, oziroma po okrožnici št. 60-VI-25 in pristojbino za tiskovino po okr. št. 215-VI-25.

5. Provizijonisti, rentniki in miloščinarji, katerim so izdane listne legitimacije, dobe na leto samo tri brezplačne karte (za potniške ali brze vlake), ne pa tudi nakaznic za vožnjo po ¼ ali režijski ceni.

6. Pri naročitvi živilskih knjižic oz. uputnic za prevoz živil je navesti, če ima prosilec rodbino (glej čl. 50, 51 in 52 predpisov).

4. 50% popust voznih cen za prevoz stavbenega gradiva, se dovoljuje samo aktivnim uslužbencem, in sicer samo za zidavo novih stanovanjskih hiš za lastno družino, ne pa tudi za popravila (glej Sl. novine s. u. br. 5 iz leta 1925).

8. Inozemske železniške uprave izdajajo vozne ugodnosti enkrat na leto samo prevedenemu aktivnemu osebju in njihovim rodbinskim članom. Nemške in švicarske železnice ne izdajajo rodbinskim članom naših uslužbencev nikakih voznih ugodnosti. (Sl. novine s. u. br. 4 ex 1926, str. 6.) Prošenj delavcev in vpokojencev za vozne ugodnosti na tujih železnicah, kakor tudi prošenj aktivnih uslužbencev za več kakor eno potovanje v letu na eni in isti železnici torej ni predlagati. Te prošnje morajo biti kolekovane s 5 D, ni pa jim prilagati pristojbino za tiskovino po okrožnici 215-VI-26.

Delavstvu! Direkcija je dne 26. aprila obvestila vse edinice z naslednjo brzojavko:

»Ker krediti za izplačilo delavskih mezd še niso odprti, se dovoljuje za mesec april v izplačilo samo 15 dnevni zaslužek kot predjuni, drugo polovico zaslužka se sme izplačati šele o posebnem odobrenju direkcije.

Dr. Borko.

Morsko in solčno zdravilišče v Caftatu pri Dubrovniku. Dr. Vlaho Novakovič, specialist za notranje bolezni in lastnik sanatorija »Tiha« se je ministrstvu prometa ponudil, da bo zdravil vso prometno osebje, ki se nahaja v službi ali pa po služb. opravku v Varošu in Caftatu, brezplačno. Vso ostalo železniško osebje pa dobiva v njegovem sanatoriju popust 40% to je 60 D dnevno za osebo. Bolnikom je na razpolago zdravljenje, sanitetna oskrba, stanovanje in hrana (petkrat na dan). Imenovani sanatorij se posebno priporoča bolnikom z notranjimi boleznimi, rekonvalescentom po težkih in akutnih boleznih ter operacijah, nadalje bolnikom, ki trpijo

na anemiji, sklerozi, kroničnem bronhitisu, revmatizmu, išijasu in kostni tuberkulozi.

Dopisi.

Sestanek zaupnikov Prometne zveze, ki se je vršil v Mariboru dne 25. aprila 1925 je bil razveseljivo obiskan. Na tem sestanku se je zaupnikom pojasnilo dosedanje delovanje osrednjega odbora Prometne zveze, ter so se določile tudi bodoče smernice dela. Razveseljivo je dejstvo, da PZ vrlo napreduje, kar je dokaz, da stoji načelstvo na pravi poti in v poštenem boju za naše pravice. Ugotovilo se je, da še delavski pravilnik ne pride kmalu v veljavo, ter še sploh ni končoveljavno sestavljen. Vse vesti, ki so v zvezi s tem pravilnikom, so le pesek v oči od gotovih oseb. H koncu se je še sprejela spomenica, ki se bo predložila direkciji. Podrobno poročilo objavimo prihodnjic.

Progovnemu delavstvu. Od vseh strani prihajajo pritožbe, da se progovno delavstvo čuti zapostavljeno, čuti, da se ga prezira, in da je splošno najslabše plačano, dasiravno opravlja zelo težko službo. Resnica je, da mora progovni delavec delati v prosti naravi, po zimi v neznosnem mrazu, poleti pa se peče ob razgretih progah v silni vročini. V slučajih nesreč mora često vstati iz tople postelje in se podati na delo na kraj nesreče in tam delati ob vsakem vremenu in ob vsaki uri. Neopravičeno je torej, da se večina progovnega delavstva smatra za delavce z lažjo službo in bi bilo zelo umestno, da se progarje dodeli v kategorijo delavcev s težko službo, da se jim na ta način poveča njihova tako borna plača.

Popolnoma upravičene so torej te pritožbe in bi se moralo dati progovnemu delavstvu možnost do večjega zaslužka, da bi lažje izhajali, kar bi pomenilo, da bi to delavstvo tudi z večjim veseljem izvrševalo dodeljeno mu službo. Krivdo teh slabih razmer progovnega delavstva pa nosijo gotov del tudi delavci sami, in sicer za to, ker se v veliki večini ne zavedajo svojega težkega položaja, ali pa če se že zavedajo, si ne znajo pomagati. Kritizira se vse vprek, pa popolnoma brez uspeha, ker je kritiziranje neuspešno, kvečjemu se še človek pri gotovih ljudeh osovraži. Najboljše sredstvo zoper te razmere, ki tlačijo naše delavstvo od dneva do dneva bolj, je, da se progovno delavstvo organizira. Vem dobro, da so progovne delavce hotele gotove organizacije izkoristiti in da je delavstvo izgubilo vsako zaupanje do organizacij. S tem si je delavstvo spletlo samo sebi bič, ki ga sedaj tako bridko čuti na svoji lastni koži. Naša organizacija se je po vsestranskem očiščenju postavila na stališče nepristransko in popolnoma pošteno zastaviti vse sile, da se ravno prog. delavstvu stanje izboljša. To bo pa mogoče le tedaj izvesti, ako bo prog. delavstvo se res organiziralo v organizacijo, ki bo zastopala njihove koristi in poznala težnje tega najbolj zatiranega delavstva. Ne dajte se še naprej voditi za nos od raznih agitatorjev, ki si potom organizacij iščejo osebnih interesov in kateremu bi bili delavci samo orodje ali pripomoček k njegovemu osebnemu napredku.

Taka organizacija ne more nuditi delavstvu tiste zaščite, kot jo progovno delavstvo tudi potrebuje. Da se pa temu izrabljanju delavstva napravi enkrat za vselej konec, da si prog. delavstvo zasigura svoj položaj in da stremi do izboljšanja, je njegova dolžnost in pa prva skrb, da se delavstvo organizira. Stopite v stike z našimi zaupniki, kjer pa teh ni, pa pišite direktno na centralo v Maribor, da da ista potrebna pojasnila. Proč torej z neumestnim kritiziranjem, pomagajte raje organizaciji s svojimi predlogi in tako bodemo roko v roki v bratskem sporazumu in ljubezni dosegli, da se bodo tudi vaše razmere enkrat izboljšale in boste tudi vi dobili s tem popolno zaupanje do naše organizacije. Kličemo vam torej iz bratskega, z vami čutečega srca: »Organizirajte se!« —

Maribor glavna proga. V zadnjem listu so se oglasili tovariši iz dolenjske proge, ki se pritožujejo radi dopustov in nepoučenosti njihovih progovnih mojstrov. Tudi pri nas vla-

dajo kritične razmere, ker gotove osebe pri nas mislijo, da smo mi progovni delavci res tako nezavedni, da ne moremo ločiti, kaj je prav ali neprav. V prvi vrsti gre pri nas glede napredovanja in ocene. Komisija, ki je imela nalogo, da oceni delavce, je ocenila popolnoma drugače, kot se je pa napredovalo pri plačah. Ne vemo kje je krivda, da se ni upoštevalo ocene, in prosili bi merodajne kroge, da nam zadevo pojasnijo. Ako se posamezne delavce pusti napredovati brez ozira na oceno in na službena leta, potem pač ni potreba ocenjevanja, ker se te ocene nikdo ne drži. Krivica, ki se nam s tem godi je velika, ker je mnogo slučajev, da imajo slabi delavci višjo plačo, kot pa dobri in se s takim postopanjem vzame dobrim in vestnim delavcem še tisto zaupanje, ki ga ima delavec v svoje predpostavljene. Stojimo na stališču, da se plača poviša po zmožnosti in tudi po službenih letih, in naj se ne delajo izjeme. Prosimo direkcijo, da bi po nepristranski komisiji pregledala stanje plačanih delavcev in bi upoštevala zmožnost delavcev in ne mogoče strankarsko pripadnost. Tako pravično postopanje bi bilo v prvi vrsti v korist upravi in v občno zadovoljnost delavstva. — Prizadeti prog. delavci.

Razno.

Člen 97. finančnega zakona. V zadnji številki »Železničarskega Vestnika« smo čitali o členu 97. finančnega zakona. Na vprašanje, če je bil ta člen sprejet, smo prejeli odgovor: Člen 97. je kljub obljubi ministra saobračaja ostal nespremenjen v finančnem zakonu.

Nov sporazum se je sklenil med prometnim in poštnim ministrstvom glede zgradbe prog za železniški in splošni brzojavni ter telefonski promet.

Protestni shod stanovanjskih najemnikov se je vršil dne 18. aprila t. l. v Mariboru. Sprejele so se resolucije, ki zahtevajo podaljšanje stanovanjskega zakona do 1930. leta. Nadalje, da se stanovanjski zakon razširi tudi na lokale malih obrtnikov in trgovcev. Hiše morajo popraviti hišni posestniki sami, če pa ti nočejo, lahko to store najemniki na njih račun. Za določitev najemnine se mora vzeti zlata valuta. V resoluciji se zahteva red in pravičnost in javno razpravljanje pri stanovanjskem sodišču. Stanarino, katero so ukinili nastavljenecem, se naj povrne. Občine naj zidajo stanovanjske hiše in naj postavijo zasilna stanovanja za deložirane. Vse zastopane strokovne organizacije so resolucijo enoglasno sprejele. Jugoslovansko strokovno zvezo in Prometno zvezo je zastopal g. Družič.

Jugoslovansko delavstvo proslavi 23. maja dvajsetletnico generalnega štrajka v Sarajevu.

Notranje ministrstvo v naši državi je prepovedalo širiti sledeče čtivo: »Socijalistični delavski koledar« izdano od komunističnega založništva »Radnička borba« v Clevelandu v Ameriki. Nadalje so zabranjeni listi: »Pesti Naplo«, »Srb i čekič«, »Nouvelles Macedoniennes«, »Wehrzeitung«, ki izhaja na Dunaju in glasilo makedonske organizacije »Svoboda ali smrt«.

Iz razprave o proračunu ministertva za promet.

(Dalje.)

Avstrija je izvršila na svojih železnicah komercializacijo. Nemčiji sledi tudi Poljska, ki je istotako osnovala nekako privatno železniško društvo za svoje železnice.

Za našo državo pravijo strokovnjaki, da je radi obrambe naše države in radi slabih financ, v katerih se naša država nahaja, za sedaj nemogoče misliti na to, da bi se tudi pri nas uvedel privatni železniški sistem naše železniške politike. Mogoče, da je to res, toda vendar bi bilo treba misliti tudi pri nas na kaj takega, ker vidimo, da vse druge države

stremijo za tem, da se uvede privatni železniški sistem, in ki se je povsod prav dobro obnesel.

Vsa brezglavost naše takozvane železniške politike pa nam najbolj slikovito dokazuje podržavljenje bivše južne železnice. Kakor vemo, je bil dne 29. marca 1923. sklenjen v Rimu takozvani Rimski akord. Ta rimski akord tvori prav žalostno poglavje. Po tem rimskem akordu je prevzela dne 1. septembra 1923 državna uprava proge bivše južne železnice v svoj obrat, čeprav je bilo to protivno določbi čl. 10, točke 4. tega pakta. Naša država je s tem prevzela tako težke obveze, da je naravnost neverjetno, kako so mogli naši zastopniki podpisati ta akord . . .

Po § 39. rim. akorda plača naša država bivši južni železnici letni pavšal 5.800.000 zlatih frankov, to je 87 milijonov dinarjev in za odkup proge Zagreb—Karlovac enkratno svoto 200.000 zl. frankov. Poleg tega pa mora še plačati naša država po par. 15. in 39. letno 22.51% v takozvani specialni fond 4 milijone zlatih frankov iz prometa preko Trsta. Tu so gospodje, ki so brez dovoljenja in odobrenja parlamenta sklenili in podpisali Rimski akord, naselili Italijanom. Za promet, ki gre po progah bivše južne železnice Gradec—Maribor in Ljubljana—Trst bomo morali plačevati še nadaljnjih 500 tisoč zlatih frankov, torej vsega skupaj 6.300.000 zl. frankov.

Poleg tega moramo še plačevati za pokojnine po par. 17 Rimskega akorda za železničarje v Nemški Avstriji nadaljnjih 16 milijonov dinarjev.

Cela svota, katero je naša država dolžna plačati letno do l. 1967 bivši južni železnici oziroma Italijanom in za one pokojnine železničarjem v Nemški Avstriji, znaša torej približno 110 milijonov dinarjev na leto. To svoto bi si v sedanjem položaju, ko se država bori s takimi finančnimi težkočami, pač lahko prihranila, ako bi bila pustila še dalje dobro upravljeno južno železnico v privatnih rokah. Saj bi mogla država itak vršiti najstrožjo kontrolo nad upravo južne železnice.

Vprašanje vseh vprašanj pri našem prometu je personalno vprašanje, to je, kako država skrbi za železniške uslužbence in njih rodbine. Naj se železnice tehnično še tako razvijejo in spolnjujejo in naj nam tehnična veda magari vsak dan prinaša kak novi izum, ki naj bi omogočal izboljšanje sedanjih naprav, vendar se obrat železnice ne more povzdigniti, ker ne zavisi samo od njenih tehničnih naprav, ampak zavisi v glavnem od sposobnosti in zadovoljnosti železniškega osebja. Obratovanje železnic ni baš lahka stvar. Personalna železniška politika je danes pod vsako kritiko. Nepotrebne upokojitve sposobnih in zmožnih uslužbencev se vršijo preko noči, ker režim smatra, da je treba preko noči napraviti prostor strankarskemu prijatelju, čeprav je nezmožen, oziroma še nikdar ni služil v železniški službi. To se dogaja posebno pri nas v Sloveniji. Omenjam tukaj samo brezštevilne denunciacije, ki so prihajale iz Slovenije v ministrstvo saobračaja. Sam sem imel priliko, da sem videl v prometnem ministrstvu, ko je bil železniški minister g. dr. Popovič, cele pole, ki so jih napisali razni grdi denuncijanti. Na teh polah so bili označeni železničarji, ki naj kot pristaši naše stranke, ali pa kot pristaši kake druge stranke izginejo iz železniške službe in naj bodo z družinami vred vrženi na cesto. A ta politika se še danes nadaljuje. Ljudje se mečejo iz službe samo radi tega, ker jih je kdo očrnil, da pripadajo tej ali drugi stranki.

Za časa volitev smo videli, da so se preganjali celo ubogi čuvaji in delavci na progah, če jih je kdo denunciral, da so pristaši naše, ali pa kake druge, vladi neljube stranke. Nočem biti denuncijant, vendar pa moram opozoriti, da so se iz ljubljanske direkcije vozili gospodje samostojne demokratske in radikalne stranke po progah od postaje do postaje in ljudem pripovedovali, ako volijo PFP stranko, potem bodo ostali v službi, ako pa bodo šli s Slovensko ljudsko stranko ali kako drugo, režimu nasprotno stranko, naj bodo prepričani, da bodo posledice zanje zelo žalostne.

Uradništvo se radi političnega prepričanja premešča iz ene stroke v drugo. Tako na primer vidimo, da je sedanjí režim iz politično strankarskih ozirov premestil v Zagrebu enega uradnika iz prometne v komercialno službo. Dotičnik se je čudil, kako je to mogoče, ker v tej stroki še ni nikdar posloval. Na vsak način bi bilo potrebno, da se ustvari enkrat stalnost uradnikov in uslužbencev ter da se naše železnice popolnoma depolitizirajo.

Poleg strankarske personalne politike, ki jo vodi sedanja vlada imamo še vse polno pritožb glede prevedb. Naravnost gorostasno je, kake krivice se godijo stotinam in stotinam naših železničarjev pri prevedbi in pri reševanju njihovih pritožb. Ne bom našteval vseh podrobnosti, ali če vprašamo na državnem svetu v arhivu, odkod je največ pritožb proti prevedbi, dobimo odgovor, da iz Slovenije. Slovenski železničarji, bodisi uradniki, bodisi poduradniki ali uslužbenci so bili tako škandalozno prevedeni, da moramo misliti, oprostite, da se je to zgodilo namenoma samo radi tega, ker so Slovenci. Z mirno vestjo lahko trdim, da tvorijo slovenski železničarji najboljši kader. (Fr. Smodej: In najpoštenjši, to je treba priliti!) Ob koncu svetovne vojske so naši železničarji z največjo požrtvovalnostjo vzdržavali železniški promet. Nikoli niso vprašali, kdo je na vrsti, kdaj bo počival, ampak so delali noč in dan, samo da se je v redu vršil železniški promet. (Fr. Kremžar: Sami so vzdržavali disciplino, a ne železniški minister! — Karol Škulj: Toda vse to se pozabi!)

V zadevi prevedb in reševanja pritožb železničarjev, bi bilo treba napraviti enkrat red. V enih in istih slučajih izdajajo direkcije kakor tudi generalna direkcija in ministristvo različne rešitve. Na ta način je večina železniških uslužbencev izgubila vsako vero v pravičnost svoje uprave. Isto je z rešitvami državnega sveta. Tudi tukaj se izdajajo različne rzsodbe. Za Petra se izda taka rzsodba, za Pavla pa drugačna. (Dr. Kulovec: In to v eni in isti stvari!) Da v eni in isti stvari. Tega je krivo ministristvo saobračaja in generalna direkcija, ki daje tako mnenje. Meni so na državnem svetu sami povedali, da rešujejo posamezne pritožbe tako, kakor jim poročajo iz ministristva. Vse to vpije naravnost do neba. Ker radi takega postopanja železniške uprave, državnega sveta in glavne kontrole železniško osobje ni sigurno svojega položaja, zato tudi nihče ne dela z veseljem in vnemo, ker ne ve kaj bo jutri z njim in zato imamo med železničarji tudi toliko nezadovoljnosti.

Gospod minister je prej v svoji uvodni besedi izjavil, da hoče v letu 1926 posvetiti posebno pažnjo disciplini železniškega osobja. Dobro! Toda ako hoče gospod železniški minister imeti dober, discipliniran aparat, ako hoče imeti discipli-

nirane železničarje, potem mora dati našim ljudem tudi to, kar jim gre. (Klici na levi: Tako je!) Gospod minister, bodite prepričani, da boste imeli najbolj disciplinirane ljudi med našimi železničarji, ako ste jim pravični, ne pa kakor dosedaj, da enim daste, drugim pa nečete dati ali jim celo jemljete. Sploh pa vidimo, da je sedanjí zakon o saobračajnem osobju in z njim vezanimi pravilniki velika harmonika, ki jo lahko raztegnete, kakor jo hočete. Za vaše ljudi jo raztegnete na široko, za naše jo pa stisnete. (Dalje prihodnjič.)

Listnica upravníštva. V svrhu redne in točne dobave lista, prosimo vse člane in sploh ves naročnike, da blagovoliijo vse eventualne napake na naslovih takoj semkaj javiti, da jih zamoremo pri drugem tiskanju naslovov popraviti. Isto-tako se nam naj takoj javijo vse, tudi najmanjše spremembe naslovov. Pri novih članih naj zaupniki strogo pazijo, da bodo pristopnice natančno izpolnjene in razločno pisane, da ne pride pri imenih do kake neljube zamenjave. Vsako nepravilno določiljatev lista in morebitne reklamacije, naj se takoj pošljejo na Osrednji odbor Prometne zveze (Uprava »Železničarskega Vestnika«) v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 6-I. Želimo, da bo uprava, kakor tudi dostava lista na vsak način točna. Člani pa, ki še prostovoljno želijo imeti zraven našega lista tudi »Pravico«, naj doplačajo k mesečni članarini, ki znaša sedaj 10 dinarjev v, še 5 dinarjev, to je skupno 15 dinarjev, kar pa naj skupine in plačilnice vedno točno in ločeno zaznamujejo v obračunih. Obračune je vedno priložiti k mesečni pošiljatkvi članarine.

Ob sklepu lista smo prejeli obvestilo, da je osrednji odbor PZ vložil na direkcijo v Ljubljani prošnjo, da se delavstvu na vsak način izplača za april celomesečni zaslužek in ne samo polovični. Vsled slabih plač je večina delavstva itak primorana, si vsak mesec jemati predujeme in tako bi bili ti ob začetku meseca maja, ko je treba plačati najemnico in druge fiksne mesečne dajatve, brez vsakega vinarja!

Klobuke, dežne plašče

perilo, čevlje, gamaše, dežnike, nogavice itd. kupite najcenejše pri

Jakob Lah, Maribor

samo Glavni trg št. 2. samo

Legitimacije; državni nastavljeni znižane cene. — Fotoateljé M. JAPELJ, Aleksandrova cesta 25. Trgovski dom. 1

Lepe fotografije dobite! Fotoateljé M. JAPELJ, Maribor, Aleksandrova c. 25. Trgovski dom. Železničarji znižane cene! 5

Čevlje do najfinejše izdelave izdeluje po najnižjih cenah Kristovič Ant., čevljar v Studencih, Kralja Petra c. št. 68. Prevzema tudi vsakovrstna popravila. 3 24—1

Šegula Štefan, čevljarski mojster v Studencih, Aleksandrova cesta 13 izdeluje vsakovrstne čevlje po meri. Železničarjem dajem tudi na obroke. 8

Legitimacije hitro — dobro — poceni. Fotoateljé M. Japelj, Maribor, Aleksandrova c. 25, Trgovski dom. 2

Najtoplejše se priporoča cenjenim železničarjem za izdelavo civ. oblek in žel. uniform. Matija Mesarič, krojaški mojster, Maribor, Maistrova ulica št. 16. 7

Tovariši, širite naše glasilo!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

r. z. z. o. z.

se priporoča za tiskanje knjig, brošur, vabil, vizitk, računov, lepakov in drugih tiskovin.

V Knjigarni in prodajalni Cirilove tiskarne na Koroški cesti št. 5 in v Podružnici te knjigarne in prodajalne v Aleksandrovi cesti št. 6 dobiš dobro in poceni: papir, pisarniški, pisemski, ovojni, svileni in prešani za kinč; svinčnike, peresa, ravnila, črnilo in druge potrebščine; vsakovrstne knjige, leposlovne in šolske ter razne molitvenike. 9